

[Stinus]

derne gennemføres i overensstemmelse med planerne.

Det er i den forbindelse vigtigt at slå fast, at bilateral u-landsbistand foregår i et samarbejde mellem to selvstændige lande. Vi kan ikke diktere betingelser, men vi kan, som ministeren udtrykker det, søge at opstille realistiske forudsætninger i projektaftalerne.

Når det drejer sig om statslånene, må vi i højere grad end hidtil sikre os, at lånene ydes til formål, der virkelig ønskes af udviklingslandene og ikke blot er udarbejdet af dygtige – undertiden for dygtige – danske virksomheder.

Udenrigsministeren var i slutningen af sin redegørelse inde på betydningen af, at den offentlige debat om u-landsbistanden føres på den rigtige baggrund. Mange organisationer har gennem årene givet deres vægtige bidrag til denne debat i form af publikationer, seminarer osv. Den øjeblikkelige debat tyder på, at dette oplysningsarbejde må intensiveres. Det planlagte sagkyndige udvalg vil kunne medvirke hertil.

Jeg vil slutte mit indlæg med endnu et citat fra Brandtrapporten:

»Hvis vi oprigtigt ønsker at fremme international forståelse, skal vi ikke undvige alvorlig meningsudveksling ... Vor ambition er at sætte almindelige mennesker i stand til tydeligere at se den nøje sammenhæng mellem deres eget arbejde og daglige tilværelse og de betingelser, hvorunder mennesker i andre dele af verden lever ... Og vi er overbeviste om undervisningens store rolle; større kendskab til internationale forhold, især forholdet mellem Nord og Syd, vil modvirke snæversyn og skabe større forståelse for andre nationers og vore fælles problemer.«

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Nu er det hr. Stinus, der gungrer lidt voldsomt. Hr. Stinus antyder, at vi bare vil lade børnene ligge og dø i u-landene. Det skal forstås på samme måde som, at hr. Stinus påberåber sig, at han er i stand til at sikre, at Danmark forhindrer, at der dør millioner af børn i de fattige lande. Ja men uanset om det er 2, 4 eller 6 mia kr., hvordan skal det så hjælpe noget som helst blandt de 3-4 milliarder mennesker, der lever i den fattige verden? Det er dråber, ja, det er mindre end

dråber. Hr. Stinus kan intet udrette. Det er urimeligt, at hr. Stinus står her og gungrer så voldsomt og påberåber sig, at det radikale venstre vil sikre, at ingen dør af sult, men at fremskridtspartiet derimod vil lade alle dø af sult. Det har overhovedet intet med realiteternes verden at gøre.

Jeg synes, det er fint, at hr. Stinus på det radikale venstres vegne siger, at der skal 1 mia kr. mere af sted, end regeringen ønsker. Det er fint i relation til, at regeringens økonomiminister nu siger, at når man ikke kan få lov til at stjæle pensionskassernes penge og overføre dem til andre, så kan landmændene sandelig ingenting få. Jeg tror, at husmændene i Vestjylland har god forståelse for, at hr. Stinus vil sende 1 mia kr. til Indien, men at husmændene i Vestjylland ingenting må få!

(Kort bemærkning).

Stinus (RV):

Jeg citerede, hvad hr. Askjær Jørgensen sagde i sit første indlæg, og hr. Askjær Jørgensen har her gentaget dette. Jeg kan kun konstatere, at dette er et yderligere argument for, at vi bør intensivere og øge bistanden til udviklingslandene.

Erhard Jakobsen (CD):

Indledningsvis vil jeg lige tage op, at EF fra forskellige taleres side er blevet inddraget i denne debat. Det er sket på en ganske urimelig måde, idet man fuldstændig har undladt at omtale, at EF har været noget af det mest effektive, der overhovedet er præsteret. EF har opnået, hvad ingen andre i verden har opnået, nemlig at skaffe et tillidsfuldt samarbejde med 60 lande. Det har ingen andre lande opnået, heller ikke Danmark. Men jeg går ud fra, at udenrigsministeren, som jo blev valgt til EF-Parlamentet med et drønenstemmetal i sin tid, vil føle sig forpligtet til at imødegå de urigtige angreb, der i dag er fremsat på EF. Jeg gør det bare som en, der også har lidt med det at gøre.

Dernæst vil jeg gerne begynde med baggrunden for hele vores diskussion om u-landshjælp. Hvorfor gør vi det egentlig? For mig er der slet ingen tvivl om, hvorfor vi gør det: det skyldes almindelige menneskelige hensyn. Vi kan ikke holde ud at tænke på, at vi lever, som vi nu gør, og at andre menne-